

Zenei Klub - 2014. január 30.

„A túrkevei zöld erdőben születtem”

Vendégünk: Madarász Katalin énekes

Fantasztikus hangulatú és melegségű találkozón vehettek részt azok a szerencsések, akik ezen a hideg téli napon ellátogattak klubunkba.

Az est fényhozója Madarász Katalin énekes volt, aki ragyogó tekintetével és mosolyával, hitelességével, mesemondó lendületével, letisztultságával, őszinteségével elvarázsolt mindannyiunkat.

Nagy-nagy szeretettel és tisztelettel, egyszerű és nagyon valóságghű szavakkal mesélt életútjáról, szüleiről, iskoláiról, pályájáról, pályatársairól. Őt hallgatva az a téves érzésünk támadhatott, hogy ő csupán egy szerencsés ember, hiszen szavai szerint éppen csak ott volt, ahol és amikor kellett, meglátta, megtalálta őt a lehetőség. Azt is elmondta, hogy véleménye szerint nem az ő útja a követendő az éneklés felé, mert ő nem tanulta, nem tudatosan műveli a zenét, „csak” ösztönösen. Mi nézők pedig úgy gondoltuk, ez az ösztönösség az ő esetében ezerszer többet ér sokszáz diplománál.

Sokszáz „rendes” zenésznél, az ő szóhasználatával.

A találkozó második részében aztán előkapta harmonikáját, és játszott, dalolt nekünk. Mosolyogva, ragyogva, jókedvvel. És mi vele énekeltünk. Ennyi vidám, boldogan éneklő felnőtt ember még nem volt a Zenei Könyvtárban, idáig így csak az óvodások énekeltek nálunk.

Nagyon szép, szívet-lelket melengető este volt. Isten éltesse a 80 éves Madarász Katalint, aki azt is elmondta, ő 160 éves életre készül, úgyhogy 10 év múlva ugyanígy, ugyanitt. Nem fogunk olyan sok évet várni az újabb meghívással, ígérem!